

Streszczenie w języku polskim

Ruch przedsiębiorstwa lub zakładu wywołany siłami przyrody jako podstawa odpowiedzialności na zasadzie ryzyka

W rozprawie przedstawione zostały wyniki analizy orzecznictwa Sądu Najwyższego z lat 1990-2024 dotyczącego przesłanek stosowania art. 435 §1 k.c. Przepis ten wprowadza zaostrzony rodzaj odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez zakład wprowadzany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp. i był już znany w pierwotnej wersji od 1933 roku, a jego celem było odpowiednie zabezpieczenie poszkodowanych w dochodzeniu roszczeń, gdy wykazanie przesłanki winy byłoby utrudnione lub niemożliwe. Rozprawa koncentruje się przede wszystkim na kwestii ruchu przedsiębiorstwa, nasyceniu siłami przyrody oraz związku przyczynowym pomiędzy szkodą a ruchem. Historyczne i filozoficzne podejście do problematyki związanej z wyżej wymienionym przepisem i jego współczesnymi uwarunkowaniami doprowadziły do wniosku, że tak ogólne sformułowanie tego przepisu powoduje, iż sądy zbyt dowolnie podchodzą do przesłanek odpowiedzialności i niejednokrotnie zaostrzony typ odpowiedzialności przypisywany jest w sytuacjach, w których nie powinien mieć zastosowania.